

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Si ignoras te o pulchra inter mulieres, egredere & abi post uestigia
gregum: & pasce hœdos tuos ouxta tabernacula pastorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RUPERTI IN CANT. CANTIC. CA. I.
Si enim non nesciebat, quomodo quærens dole-
bat: dolens quæreret. Si autem nesciebat, quo-
modo uel quibus in corde suo conferebat? Ergo
neq; a dextris; neq; a sinistris sermo sit, quia uera
citer magna hæc prophetissa; quid ageretur nō
ignorabat, quoniam gratia plena erat: & tamen
dolens quæreret, quoniam dispensationi diuinae
ipso suo silētio seruens, quamuis cum illis quā-
rentib; quæreret, tempis tacendi custodiebat;
& dolentib; condolebat; Quomodo autem di-
centi, ita mili; responsum est ex persona di-
lecti: Nam & per cunctatio & causā percuncta-
tionis, melius cū responsione explanari poterit:

¶ Si ignoras te o pulchra inter mulieres,
egredere & abi post uestigia gregum: &
pasce hædos tuos iuxta tabernacula pa-
storum.

Pulchritu-
do Mariæ,
fides & hu-
militas,

Rom. 10.

O pulcherrima mulierum, o benedicta inter
mulieres, cuius pulchritudo bñdictio est, cuius
pulchritudo ipse benedictus fructus uentris tui
est, talis ac tanta causa tua est, ut si teipsum non
ignores, statim scias illud quod quæris, dicens:
Indica mihi, ubi pascas, ubi cibes ī meridie: ne
uerendum tibi sit, ne uagari incipias per greges
sodalium meorum, id est, per conuenticula que
fiunt circa cathedras siue doctrinas scribarum
& pharisæorum, qui sese mihi sodales siue parcs
faciunt, qui ī cærimonij suis iustificari uolunt,
qui suam quærentes statuere iustitiam, iustitia
dei, quæ Christus est, subiecti non sunt. Quide-
niam: Vnde pulchritudinem istam acquisisti, ut
sis pulcherrima mulierū: ex fide & humilitate

COMMENTAR. LIB. I.

15

an ex operibus legis? Nonne ex fide & humilitate? Nam & beata quæ credidit, ait illa propheta, illa cognata tua Elizabeth, repleta gaudio, & exultans in spiritu sancto cum infante in utero suo. Beata (inquit) quæ credidit, quoniam praescientur ea quæ dicta sunt ei a dño: Non dixit, beata, quæ inuenta est in operibus legis. Ecce beatitudo ex fide. Tu quoque statim cecinisti. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Et ecce beatitudo ex humilitate. Ergo ex fide & humilitate, imo fides & humilitas tota pulchritudo tua est, & hic est locus requietionis meæ. Locus in quo dilectus tuus pascendo & cubando, delicietur in meridie, id est, in hoc tempore plenæ gratiæ; quando figura iam præterita, res illuminat, umbra depulsa, sol ueritatis ascendit.

Lucæ, I

Coloss. 2

Io8.

Lucæ, II

¶ Si hoc ignoras consequens est, quod dixi, egredere & abi post uestigia gregum, uidelicet eorum qui in lege uel in carne iustificari uolunt: & pasce hœdostuos iuxta tabernacula pastorum, id est, carnales habe alumnos secundum imitationem superpredicitorum sodalium meorum: quorū omnium cuncti greges, non oues, sed hoedi sunt: utpote a peccato suo non iustificati, imo in pectō suo mortui. ¶ Cui post hac licebit in carne gloriari. Ecce illi, quæ de carne sua uerbum carnē factū peperit, si ignorat se, subauditur, unde altissimo placuerit, dicitur, egredere & abi. Et in euangelio cum extollens uocem quædam mulier de turba, dixisset: Beatus uenter qui te portauit, & ubi nata quæ suxisti: quid responsum est ei? Quinimo, beati qui audit uerbum dei, & custodiūt illud.

RUPERTI IN CANT. CAN. CA.I.

Hæc enim causa principalis est effectuua beatitudinis, & sine hac beata non potuisset esse uel dici. ¶ Attamen perseveranter & irretri agibiliter dicimus: beatus uenter quit, portauit, & ubera quæ suxisti & bene dicimus, scientes quia hospitium uentris sui, quod creatori suo præbuit, & alimoniā lactis sui, quod ori eius ministravit, fide præciosa, & humilitate gratiola communiuit, atque perornauit, compleuit & custodiuit, nullam habens unquam ignorantiam sui. Sequitur:

¶ Equitatui meo in curribus Pharaonis al simulaui te amica mea.

¶ Hoc est, quod te nolo ignorare, & quod si rite perpendis o amica mea, non ignoras te. Quisna fuit ille meus equitatus in curribus Pharaonis.

Vel quomodo in curribus Pharaonis? Magnū & mirū spectaculum respiciens, inde currus Pharaonis, hinc equitatum meum. Currus nang Pharaonis ualde multi, ferro armati. plæriq; etiā au

ro uel argento insigniti fuerunt: equitatus autem meus uirga una fuit, uirga Moysi & Aaron. Virga illa contra sublimes currus Pharaonista liter equitauit, hoc modo militauit. Primo, uersa in colubrum deuorauit uirgas Magorum: deinde pectiens aq; fluminis uertit in sanguinem: deinde extensa super fluuios & super riuos ac paludes eduxit ranas super terram Aegypti, deinde percussit puluerem terræ & facti sunt cyniphes in hominibus & in iumentis, denique impleuit domos Aegyptiorum muscis diuersi generis, deinde fecit ut morerentur omnia animantia Aegyptiorum; & deinde facta sunt vulnera uesica

Bea. ueter
sc. te port.

Equitatus
dini uirga
Aaron.

Exodi. 7.
&c.